

det er ikke det, der er problemet. Det, der er problemet, er, hvor det blev af.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jamen kulturministeren kom med et forslag, som han vil arbejde med.

Jeg kunne forstå hr. Per Clausens bekymring, hvis det var sådan, at man efter valget helt hev tankerne om nogen form for liberalisering af adgangen til museerne af bordet. Men det er jo ikke det, man gør. Man fortsætter ad det spor, man lagde, og man er blevet klogere.

Det er jo supergodt, at man bliver klogere og ikke rigidt holder fast i et forslag, når man nu har fået yderligere input. Nej, jeg kunne forstå hr. Per Clausens bekymring, hvis tilfældet var, at man helt droppede at gøre noget som helst ved det her område. Så kunne man tale om valgflæk, men det er der slet ikke tale om.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Kl. 20.40

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Tja, det var sådan, jeg tænkte, da jeg hørte kulturministeren i valgkampen melde ud, at nu skulle det være gratis for alle at komme på museum. Jeg havde det nærmest sådan, at hvis ministeren havde råd til det, så var det da et udmærket forslag, for museerne er meget vigtige kulturinstitutioner, og derfor er det selvfølgelig afgørende, at alle mennesker, der bor i Danmark, har gode økonomiske muligheder for at komme der.

Samtidig kunne man konstatere, at det forslag, hr. Brian Mikkelsen alias kulturministeren havde lagt frem, ville betyde en vis konkurrenceforvridning mellem de museer, der var statsanerkendte, og de ikkestatsanerkendte museer. Allerede der havde vi selvfølgelig en problemstilling, som vi var nødt til at løse. Det vil jeg så mene godt kunne lade sig gøre. Siden hen er kulturministeren som sagt blevet klogere, og nu er det kun nogle få museer, det skal være gratis at komme på.

Enhedslisten har i dag lagt et forslag frem, som næsten ord til andet ligner det forslag, som hr. Brian Mikkelsen fremlagde i valgkampen. Det går som sagt på, at det skal være helt gratis for både børn og voksne at komme på museum.

Det kan godt være, det er en meget god idé at gøre, men inden vi gør det, synes jeg, man skulle prøve at tænke over, hvordan vi sikrer, at de store grupper i befolkningen, der for øjeblikket ikke bruger museerne, rent faktisk kommer til at bruge dem. Er det bedste redskab dér bare at gøre det gratis at komme ind?

Det er jeg ikke sikker på. Man kan sige det på den måde, at hvis det f.eks. pludselig var gratis for alle børn at komme ind på museerne, hvad ville det så betyde for museernes interesse i at gøre sig til over for børnene? Kunne man ikke forestille sig, at det bare ville betyde, at det så var nogle andre målgrupper, man gik efter, nemlig de målgrupper, som også gav nogle billetindtægter?

Med andre ord er spørgsmålet, om man ikke skulle bruge det her projekt til at lave et forsøg inden for det kulturpolitiske område. Hvad med f.eks. at sige, at alle børn, når de er 6 eller 7 år, når de kommer i skole, så får et klippekort, der har en vis værdi, og derefter, når de kommer rundt til teatre eller de kommer til et museum eller en anden kulturinstitution, så får et klip, inden de går ind, og det klip så udløser nogle penge til den pågældende kulturinstitution?

Det ville altså betyde, at vi lod efterspørgslen få en meget større vægt end udbuddet. Det ville betyde, at kulturinstitutioner var nødt til at gøre sig umage for at få alle de børn, der har et klippekort, til at komme og benytte det netop hos deres kulturinstitution.

En anden mulighed ville være at give skolerne klippekort, så man, hver gang de sender en klasse hen på et museum eller i teateret eller på musikskole for den sags skyld, så ville kunne benytte sig af klippekortet, og den pågældende kulturinstitution ville få nogle penge fra Kulturministeriet eller fra en anden offentlig kasse.

Jeg tror, det kunne give en ny dynamik i hele kulturlivet, hvis vi forsøgte os med en metode, der altså gjorde, at forbrugerne, som er et ord, jeg ikke kan lide at bruge, når vi snakker kulturpolitik, men så brugerne af kulturtilbuddene fik meget større magt, end de har i øjeblikket.

Jeg tror også, at det, at man stod med en voucher eller et klippekort af en vis værdi, ville gøre, at man tænkte: Hej, det her vil jeg bruge til noget. Det her er ikke en fuldstændig udviklet model, jeg synes bare, det kunne være interessant, at alle de partier, og jeg fornemmer sådan set, at det er alle partier, der er optaget af det her spørgsmål, kunne mødes og diskutere det. Måske kunne vi gøre det til genstand for en drøftel-